

Intencja dnia

Modlimy się o serce zdolne przyjąć odpowiedzialność za Kościół, który Bóg nam powierzył, oraz o łaskę nawrócenia z postawy obojętności i wygody.

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże pokazuje dramat ludzi, którzy **nie potrafili przyjąć odpowiedzialności za dar**, jaki otrzymali.

Bracia Józefa wiedzieli, że jest on darem od Boga. A jednak zazdrość, lęk i egoizm sprawiły, że potraktowali go jak problem, który trzeba usunąć. Sprzedali brata, zrzucając z siebie odpowiedzialność. A jednak Bóg potrafił nawet z tej ludzkiej niewierności wyprowadzić dobro.

W przypowieści Jezusa o dzierżawcach winnicy sytuacja jest jeszcze bardziej czytelna. Winnica została powierzona — nie dana na własność. Dzierżawcy mieli ją uprawiać, troszczyć się o nią i przynosić owoce. Z czasem jednak zapomnieli, że są tylko zarządcami. Zaczęli myśleć: *to jest nasze*. Odrzucili posłańców, a w końcu samego Syna.

Kościół jest taką winnicą. **Nie jest moją własnością, ale jest moją odpowiedzialnością.**

Nie tylko księdza, nie tylko „tych zaangażowanych”, ale każdego ochrzczonego.

W pacierzu mówimy: „*Bądź wola Twoja*”. To zdanie oznacza zgodę na to, że Bóg ma prawo oczekiwać

owoców mojego życia. Nie tylko deklaracji wiary, ale codziennych decyzji: modlitwy, uczciwości, przebaczenia, troski o wspólnotę.

Wielki Post jest czasem, w którym Bóg pyta mnie wprost:

Co robisz z tym, co ci powierzyłem?

Twoją wiarą? Twoim miejscem w Kościele? Twoim czasem? Twoim świadectwem?

Aklamacja mówi dziś jasno: *„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał”*. Skoro Bóg wziął odpowiedzialność za mnie aż do krzyża, czy ja potrafię wziąć odpowiedzialność za Jego Kościół?

Modlitwa

Boże, Ojcze miłosierny, Ty powierzyłeś nam Kościół jak winnicę, aby przynosiła owoce miłości, wiary i nadziei.

Przebacz nam chwilę, gdy uciekaliśmy od odpowiedzialności, gdy szukaliśmy tylko wygody i spokoju sumienia.

Daj nam serca gotowe do nawrócenia, abyśmy nie tylko mówili pacierz, ale żyli jego treścią każdego dnia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów „**Ojcze nasz**”, zatrzymując się szczególnie przy słowach: „*bądź wola Twoja*”.
- Odpowiedz szczerze w sercu na pytanie:
Za co dziś Bóg czyni mnie odpowiedzialnym w mojej parafii, rodzinie, Kościele?

7 III II – „Powrót do Ojca”

Intencja dnia

Modlimy się o łaskę nawrócenia i odwagi powrotu do Boga, abyśmy jako wspólnota Kościoła umieli żyć miłosierdziem i brać odpowiedzialność jedni za drugich.

Rozważanie

Prorok Micheasz objawia dziś Boga, który nie męczy się przebaczeniem: „*Który Bóg podobny do Ciebie, co oddalasz winy i darujesz grzech?*”

To Bóg, który nie pamięta uraz, ale **rzuca nasze grzechy w głębiny morza**. Nawrócenie nie jest więc strachem przed karą, lecz zaufaniem miłosierdziu.

Psalm 103 przypomina nam, kim jest Bóg:

„*On odpuszcza wszystkie twoje winy*”.

To psalm wdzięczności, który uczy nas modlitwy sercem — nie tylko słowami pacierza, ale pamięcią o doświadczonym dobru.

W Ewangelii Jezus opowiada przypowieść o synu marnotrawnym — a może lepiej: o **Ojcu miłosiernym**. Młodszy syn odchodzi, ale nie przestaje być synem. Starszy zostaje, ale jego serce jest daleko. Ta przypowieść dotyka nas wszystkich.

Kościół jest domem Ojca. Przynależność do Kościoła oznacza zarówno gotowość powrotu, jak i zdolność przyjęcia tych, którzy wracają. Odpowiedzialność za Kościół polega na tym, by nie zamykać drzwi miłosierdzia ani przed sobą, ani przed innymi.

W pacierzu mówimy: „**Ojcze nasz**”. To słowo przypomina nam, że nie jesteśmy sierotami. Każda modlitwa jest krokiem w stronę domu Ojca, a każde nawrócenie — radością całego Kościoła.

Aklamacja wkłada w nasze usta słowa syna marnotrawnego: „*Wstanę i pójdę do mojego Ojca*”. To zdanie może stać się programem całego Wielkiego Postu.

Modlitwa dnia

Miłosierny Ojcze, dziękujemy Ci za Twoją cierpliwą i wierną miłość.

Przebacz nam chwile oddalenia, gdy szukaliśmy szczęścia bez Ciebie i zapominaliśmy o domu, którym jest Kościół.

Daj nam odwagę powrotu i serca gotowe przyjmować innych bez osądzania i pychy.

Spraw, aby modlitwa pacierza prowadziła nas do przemiany życia i uczyła odpowiedzialności za

wspólnotę wiary. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów powoli **modlitwę „Ojcze nasz”**, szczególnie zatrzymując się przy słowie: „*Ojcze*”.
- Zrób jeden **konkretny krok powrotu**: pojednanie, modlitwa, dobra decyzja — jako znak nawrócenia i troski o Kościół.

8 III III. – „Nie zatwardzajcie serc waszych”

Intencja dnia

Modlimy się o łaskę prawdziwego nawrócenia serca, abyśmy nie tylko należeli do Kościoła z nazwy, ale żyli w nim żywą wiarą i zaufaniem do Boga.

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże prowadzi nas na pustynię — miejsce próby, zmęczenia i zwątpienia. Izraelici szemrają przeciw Bogu: „*Czy Pan jest rzeczywiście pośród nas, czy nie?*” Brakuje im wody, a wraz z nią znika cierpliwość i pamięć o Bożych dziełach. Ta scena jest zaskakująco bliska naszemu doświadczeniu. Ile razy w trudnych chwilach rodzi się w nas pytanie: *czy Bóg naprawdę jest ze mną?* Ile razy przynależność do Kościoła staje się ciężarem, a nie darem?

Psalm dzisiejszego dnia ostrzega:

„Nie zatwardzajcie serc waszych”.

Zatwardziałe serce to serce zamknięte — na Boga, na Kościół, na drugiego człowieka. To serce, które modli się ustami, ale nie chce zmiany życia.

W Ewangelii Jezus spotyka Samarytankę — kobietę zagubioną, spragnioną, z poranioną historią. Jezus nie potępia, ale prowadzi ją ku prawdzie. Oferuje wodę żywą — wiarę, która przemienia życie. To spotkanie staje się dla niej początkiem nawrócenia i odpowiedzialności: idzie do miasta i mówi innym o Jezusie.

Kościół rodzi się właśnie z takich spotkań. **Nie z ludzi idealnych, ale z ludzi przemienionych.**

W pacierzu codziennie mówimy: *„Przyjdź Królestwo Twoje”*. To wezwanie nie dotyczy przyszłości, ale dzisiejszego dnia. Królestwo Boże przychodzi tam, gdzie człowiek pozwala się nawrócić, gdzie przestaje szemrać, a zaczyna ufać.

Święty Paweł przypomina dziś: *„Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego”*.

Nawrócenie nie jest tylko naszym wysiłkiem — to odpowiedź na miłość, która już została nam dana.

Modlitwa

Panie Jezu, Ty znasz nasze serca lepiej niż my sami. Widzisz nasze zmęczenie, zniechęcenie i brak zaufania.

Przebacz nam chwile szemrania, gdy wątpiliśmy w Twoją obecność w Kościele i w naszym życiu.

Daj nam serce otwarte, spragnione Ciebie jak wody żywej, gotowe na nawrócenie i przemianę.

Niech nasza modlitwa stanie się życiem, a przynależność do Kościoła – świadectwem wiary. Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów **Psalm 95** lub fragment „*Nie zatwardzajcie serc waszych*” jako osobistą modlitwę.
- Zatrzymaj się przy słowach z pacierza:
„Przyjdź Królestwo Twoje”
i zapytaj siebie:
W jakiej dziedzinie mojego życia najbardziej potrzebuję dziś nawrócenia?

9 III IV. „Uczyć się zaufania i posłuszeństwa”

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże prowadzi nas drogą, która dla człowieka bywa trudna — drogą **prostoty, zaufania i posłuszeństwa**.

Naaman, dowódca wojsk, człowiek wpływowy i ceniony, przychodzi do proroka Elizeusza z wielkimi

oczekiwaniami. Spodziewa się czegoś spektakularnego, niezwykłego, godnego jego pozycji. Tymczasem słyszy proste polecenie: *„Idź i obmyj się siedem razy w Jordanie”*. To go oburza. Naaman niemal traci łaskę uzdrowienia, bo nie potrafi przyjąć Bożego działania w tak zwyczajnej formie.

To Słowo dotyka także nas. **Ile razy chcielibyśmy Boga „większego”, bardziej widowiskowego, działającego według naszych wyobrażeń?**

Tymczasem Bóg najczęściej przychodzi przez proste znaki: modlitwę, sakramenty, wspólnotę Kościoła.

Psalmista woła: *„Jak łania pragnie wody ze strumieni, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże”*. To pragnienie Boga jest sercem wiary. Ale prawdziwa wiara zaczyna się wtedy, gdy pozwalamy Bogu działać po Jego myśli, nie po naszej.

W Ewangelii Jezus spotyka się z odrzuceniem we własnym mieście. Ci, którzy Go znali, nie potrafili przyjąć Jego słowa, bo było zbyt wymagające. Odrzucili Go nie dlatego, że Go nie znali — lecz dlatego, że znali Go „za dobrze”. **Bliskość nie zawsze rodzi wiarę; czasem rodzi przyzwyczajenie.**

To jest także pytanie o naszą przynależność do Kościoła. Czy jest ona żywą relacją, czy tylko zwyczajem? Czy modlitwy pacierza są wołaniem serca, czy jedynie wypowiedzianymi słowami?

W pacierzu mówimy: *„Oczekuję zmartwychwstania umarłych i życia wiecznego”*. To wyznanie wiary uczy

nas zaufania — że Bóg działa nawet wtedy, gdy Jego drogi są dla nas niezrozumiałe.

Nawrócenie zaczyna się tam, gdzie człowiek mówi: „**Panie, niech się stanie według Twojego słowa**”, nawet jeśli to słowo jest proste, ciche i wymagające pokory.

Modlitwa – IV dzień nowenny

Panie Boże, Ty znasz nasze serca i wiesz, jak trudno jest nam ufać, gdy Twoje drogi nie są zgodne z naszymi oczekiwaniami.

Ucz nas prostoty Naamona, który musiał porzucić pychę, aby doświadczyć uzdrowienia.

Ucz nas pokory Jezusa, który został odrzucony przez swoich, a mimo to pozostał wierny Ojcu.

Przebacz nam chwile, gdy gardziliśmy tym, co zwyczajne: modlitwą, sakramentami, Kościołem. Gdy chcieliśmy znaków, a nie nawrócenia, słów, a nie posłuszeństwa.

Daj nam serca spragnione Ciebie, abyśmy umieli mówić słowami pacierza nie tylko ustami, lecz całym życiem.

Naucz nas mówić każdego dnia: „**Panie, niech się stanie według Twojego słowa**”, nawet wtedy, gdy jest to trudne i niezrozumiałe. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów **Psalm 42** jako osobistą modlitwę pragnienia Boga.
- Zatrzymaj się przy jednym zdaniu pacierza, które dziś sprawia Ci trudność lub opór, i wypowiedz je świadomie jako akt zaufania.

10 III V – „Miłosierdzie, które buduje Kościół”

Intencja dnia

Modlimy się o serce zdolne do przyjęcia Bożego miłosierdzia i do przebaczenia innym, aby Kościół był wspólnotą pojednania, a nie podziału.

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże odsłania przed nami prawdę, że **bez miłosierdzia nie ma nawrócenia**, a bez przebaczenia nie ma Kościoła.

Azariasz modli się w piecu ognistym z sercem skruszonym i pokornym. Nie powołuje się na swoje zasługi, ale całkowicie zdaje się na Boga. To postawa człowieka, który wie, że jego jedyną nadzieją jest miłosierdzie.

Psalmista woła: „*Daj mi poznać Twoje drogi, Panie*”. Jedną z tych dróg jest przebaczenie — trudne, bolesne, ale prowadzące do wolności.

Jezus w Ewangelii stawia przed nami wymagającą przypowieść o nielitościwym dłużniku. Ten, komu darowano wszystko, nie potrafił przebaczyć niewiele.

To ostrzeżenie przed sercem, które zapomina o otrzymanej łasce.

Kościół nie jest wspólnotą doskonałych, ale wspólnotą ludzi, którzy uczą się miłosierdzia. Święty Andrzej Bobola dawał świadectwo wierności Kościołowi aż do przelania krwi. Kardynał Stefan Wyszyński przypominał, że zło można zwyciężać tylko dobrem. Święty Jan Paweł II uczył, że przyszłość świata zależy od miłosierdzia.

W pacierzu codziennie wypowiadamy słowa: *„I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”*. To nie tylko modlitwa — to program życia chrześcijańskiego.

Modlitwa dnia

Miłosierny Ojcze, Ty przebaczasz nam więcej, niż potrafimy zrozumieć.

Ucz nas serca skruszonego i pokornego, abyśmy pamiętali, ile dobra od Ciebie otrzymaliśmy.

Daj nam odwagę przebaczać, nawet wtedy, gdy jest to trudne i bolesne, aby Kościół był miejscem pojednania i pokoju.

Spraw, aby słowa naszego pacierza nie były tylko wypowiadane ustami, lecz stawały się codziennym świadectwem życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów powoli **modlitwę „Ojcze nasz”**, szczególnie zatrzymując się przy słowach: *„i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy”*.
- Pomyśl o jednej osobie, której przebaczenie jest dla Ciebie trudne, i powierz ją dziś Bogu w modlitwie.

11 III VI. „Wierność, która daje życie”

Intencja dnia

Modlimy się o łaskę wiernego serca, abyśmy nie tylko znali Boże przykazania i modlitwy, ale żyli nimi na co dzień, budując Kościół świadectwem życia.

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże ukazuje nam, że **wiara nie polega tylko na uczuciach**, ale na wierności.

Mojżesz w Księdze Powtórzonego Prawa wzywa lud, aby strzegł Bożych nakazów i przekazywał je następnym pokoleniom. To nie jest ciężar, lecz mądrość i życie.

Psalmista wychwala Boga, który daje swojemu ludowi prawo, słowo i opiekę. Prawo Boże nie jest ograniczeniem wolności, ale drogą prowadzącą do prawdziwego szczęścia. Tam, gdzie człowiek słucha Boga, rodzi się pokój.

W Ewangelii Jezus mówi jasno: **nie przyszedł znieść Prawa, ale je wypełnić**. Wierność przykazaniom nie jest formalnością, lecz odpowiedzią miłości. Ten, kto je

wypełnia i uczy innych, jest wielki w królestwie niebieskim.

To Słowo dotyka naszej odpowiedzialności za Kościół. Przynależność do Kościoła nie kończy się na deklaracji wiary. Obejmuje świadectwo życia, troskę o przekaz wiary dzieciom i młodym oraz wierność w codziennych wyborach.

W pacierzu mówimy: „**Święć się Imię Twoje**”. To prośba, aby Boże imię było czczone nie tylko w słowach, ale w naszym postępowaniu. Każdy czyn zgodny z Ewangelią uświęca Boże imię w świecie.

Nawrócenie polega często na powrocie do prostych rzeczy: do przykazań, do modlitwy, do wierności w małych sprawach. To one budują trwałą fundament wiary i Kościoła.

Modlitwa dnia

Boże, Ojciec pełen mądrości, dziękujemy Ci za Twoje słowo, które jest światłem dla naszych dróg.

Naucz nas wierności Twoim przykazaniom, abyśmy nie tylko je znali, lecz żyli nimi w codzienności.

Daj nam serca odpowiedzialne za Kościół, aby nasze życie było świadectwem wiary dla tych, których stawiasz na naszej drodze.

Spraw, aby pacierz, który odmawiamy, kształtował nasze decyzje i wybory, i prowadził nas drogą nawrócenia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

Intencja dnia

Modlimy się o serce otwarte i posłuszne Bogu, aby nasza przynależność do Kościoła była świadomym wyborem, a nie jedynie religijnym zwyczajem.

Rozważanie

Bóg przez proroka Jeremiasza wypowiada dziś słowa pełne bólu: *„Słuchali, ale nie słuchali; nie nakłonili swego ucha”*. Naród wybrany znał Boga, znał Jego prawo, a jednak nie chciał według niego żyć. To dramat wiary powierzchownej — obecnej w słowach, a nieobecnej w sercu.

Psalm 95 powtarza jak refren:

„Nie zatwardzajcie serc waszych”.

Zatwardziałość serca to nie bunt jawny, ale cichy: odkładanie nawrócenia, wybiórcze słuchanie Boga, modlitwa bez decyzji.

W Ewangelii Jezus mówi jasno:

„Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie”.

Nie ma w wierze strefy neutralnej. Albo pozwalam Jezusowi porządkować moje życie, albo zostawiam w nim przestrzeń dla chaosu. Nawrócenie zaczyna się od wyboru: komu naprawdę ufam?

To Słowo dotyka odpowiedzialności za Kościół. Kościół nie potrzebuje jedynie obserwatorów, ale uczniów, którzy żyją Ewangelią. Przynależność do Kościoła oznacza gotowość słuchania Boga także wtedy, gdy Jego słowo wzywa do zmiany.

W pacierzu mówimy: „**Bądź wola Twoja**”. To jedno z najtrudniejszych zdań modlitwy, bo wymaga rezygnacji z własnej wygody i pychy. Ale tylko taka modlitwa prowadzi do wolności.

Wielki Post przypomina nam, że nawrócenie nie polega na emocjach, lecz na decyzji serca, która owocuje w codziennym życiu.

Modlitwa dnia

Boże, nasz Ojcze, Ty pragniesz, abyśmy byli Twoim ludem nie tylko z imienia, ale z serca.

Przebacz nam chwile, gdy słyszeliśmy Twoje słowo, lecz nie chcieliśmy go wypełniać.

Daj nam serca wrażliwe na Twój głos, abyśmy umieli wybierać Ciebie każdego dnia i brać odpowiedzialność za Kościół, do którego należymy.

Ucz nas modlitwy prawdziwej, która przemienia życie, a nie tylko uspokaja sumienie. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

Zadanie na dziś

- Odmów **Psaln 95**, zwracając szczególną uwagę na słowa:
„Nie zatwardzajcie serc waszych”.
- Zatrzymaj się dziś przy zdaniu pacierza:
„Bądź wola Twoja”
i odpowiedz Bogu w sercu na pytanie: *w jakiej sprawie odkładam posłuszeństwo?*

Intencja dnia

Modlimy się o łaskę głębokiego nawrócenia serca, aby nasza przynależność do Kościoła wyrażała się w miłości Boga i bliźniego, a modlitwa pacierza stawała się stylem codziennego życia.

Rozważanie

Prorok Ozeasz przekazuje dziś Boże wezwanie pełne czułości i nadziei: „*Wróć, Izraelu, do Pana, Boga swego*”. Bóg nie wzywa do powrotu ludzi doskonałych, ale ludzi poranionych, zagubionych, potrzebujących miłosierdzia. Nawrócenie nie polega na udawaniu świętości, lecz na szczerym powrocie do relacji z Bogiem.

Psalm przypomina, że Bóg pragnie dobra swojego ludu, lecz cierpi, gdy człowiek zamyka serce: „*O gdyby mój lud Mnie posłuchał*”. To słowa Ojca, który chce prowadzić swoje dzieci drogą życia, a nie przymusu.

W Ewangelii Jezus wskazuje na największe przykazanie: **miłość Boga i miłość bliźniego**. To jest centrum wiary, centrum Kościoła i centrum pacierza. Wszystkie modlitwy, praktyki i przykazania prowadzą do jednego celu — do miłości.

W „Ojcze nasz” mówimy: „*Ojcze nasz*”, a nie „Ojcze mój”. To przypomnienie, że wiara nigdy nie jest tylko prywatna. Przynależność do Kościoła oznacza odpowiedzialność za drugiego człowieka, za wspólnotę, za tych, którzy są słabsi w wierze.

Jezus mówi do uczonego w Piśmie: „*Niedaleko jesteś od królestwa Bożego*”. To zdanie pełne nadziei. Każdy krok w stronę miłości przybliża nas do Boga. Nawrócenie jest drogą, na której liczy się wierność w codzienności.

Wielki Post uczy nas, że **miłość jest najprawdziwszym sprawdzianem wiary** i najgłębszym sensem Kościoła.

Modlitwa dnia

Boże, Ojciec pełen miłości, Ty pierwszy nas umiłowałeś
i nie przestajesz zapraszać do powrotu.

Dziękujemy Ci za Kościół, w którym uczysz nas kochać Ciebie i bliźnich nie tylko słowami modlitwy, ale czynami.

Przebacz nam chwile, gdy wiara nie prowadziła do miłości, a modlitwa nie zmieniała naszego serca.

Nawróć nas, Panie, abyśmy żyli treścią pacierza każdego dnia i budowali Kościół miłością, cierpliwością i odpowiedzialnością. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

Zadanie na dziś

- Odmów powoli **modlitwę „Ojciec nasz”**, zwracając szczególną uwagę na słowa: „*Ojciec nasz*” i „*odpuść nam nasze winy*”.

- Wykonaj dziś **jeden konkretny gest miłości lub pojednania** wobec drugiego człowieka jako znak nawrócenia i przynależności do Kościoła.

14 III IX – „Serce skruszone i pokorne”

Intencja dnia

Modlimy się o łaskę prawdziwego nawrócenia serca, abyśmy z pokorą stanęli przed Bogiem, uznając Jego miłosierdzie jako fundament naszej wiary i życia Kościoła.

Rozważanie

Dzisiejsze Słowo Boże prowadzi nas do samego centrum nawrócenia — **do serca człowieka**.

Prorok Ozeasz wzywa: „*Chodźcie, wróćmy do Pana*”. To zaproszenie do powrotu, który nie polega na zewnętrznych gestach, ale na przemianie wnętrza. Bóg mówi jasno: „**Miłości pragnę, nie krwawej ofiary**”. Nie wystarczą praktyki religijne, jeśli serce pozostaje zamknięte.

Psalm 51 jest modlitwą człowieka, który wszystko oddaje w ręce Boga. Dawid nie usprawiedliwia się, nie porównuje z innymi, ale woła: „*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste*”. To modlitwa każdego, kto chce naprawdę się nawrócić.

Ewangelia ukazuje dwie postawy modlitwy: faryzeusza i celnika. Jeden opiera się na własnych zasługach, drugi na Bożym miłosierdziu. Jezus nie pozostawia

wątpliwości: **usprawiedliwiony wraca ten, który uznaje swoją słabość.**

To ważna lekcja dla Kościoła. Kościół nie jest wspólnotą ludzi doskonałych, ale tych, którzy **nieustannie wracają do Boga**. Przynależność do Kościoła nie daje przewagi nad innymi — daje odpowiedzialność za pokorę, prawdę i miłość.

W pacierzu codziennie wypowiadamy słowa:
„Odpuść nam nasze winy”.

To zdanie uczy nas postawy celnika: ufnej, pokornej i prawdziwej. **Nawrócenie zaczyna się tam, gdzie człowiek przestaje porównywać się z innymi, a zaczyna porównywać swoje życie z Ewangelią.**

Nowenna dobiega końca, ale droga nawrócenia dopiero się zaczyna. Rekolekcje będą czasem łaski — ale owocne tylko wtedy, gdy przyjdziemy na nie z sercem skruszonym i gotowym na przemianę. Chcący poznać plan Boga na nasze życie.

Modlitwa dnia

Miłosierny Boże, stajemy przed Tobą jak celnik z Ewangelii, świadomi swojej słabości i grzechu.

Nie polegamy na własnych zasługach, lecz całkowicie ufamy Twojemu miłosierdziu.

Oczyść nasze serca, abyśmy nie szukali usprawiedliwień, lecz prawdy i nawrócenia.

Ucz nas modlitwy pokornej i szczerzej, aby pacierz, który wypowiadamy każdego dnia, prowadził nas do przemiany życia.

Przyjmij nas, Panie, i prowadź przez czas rekolekcji ku nowemu życiu. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Zadanie na dziś

- Odmów **Psaln 51** jako osobistą modlitwę skruchy.
- Przygotuj się duchowo do rekolekcji:
zrób rachunek sumienia i postanów przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania jako owoc nowenny.

+++++

Przy rachunku sumienia warto skorzystać z pacierza wspominając sąd ostateczny Jezusa:
Mt 25, 40 „**Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili**”

- Dekalog
- Przykazania Kościelne
- Grzechy Główne
- Grzechy cudze

" Mt 25, 45 **Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili**"

- Uczynki miłosierne co do ciała
- Uczynki miłosierne co do duszy